

Til Departementet for Fiskeri og Fangst

22. nov. 2023

Svar på henvendelse om moskusokser i Kangerlussuaq området

Pinngortitaleriffik/Grønlands Naturinstitut (GN) afgiver hermed anbefalinger vedrørende henvendelse fra APN modtaget den 9. oktober 2023 (e-mail ID nr.: 23547351 og 23638736, GN afgav svar på engelsk d. 27. oktober 2023) omhandlende moskusokser i Maniitsoq-bestanden.

Moskusokserne i Maniitsoq-bestanden (den sydlige del af Kangerlussuaq-bestanden) blev senest talt i 2018 (se venligst Teknisk Rapport nr. 119 fra 2022 udarbejdet af GN). Den nuværende anbefaling er baseret på data fra 2018 samt nyere tilbagemeldinger fra jægere, som APN selv har dokumenteret.

GN vurderer, at man ud fra et forsigtighedsprincip kan gøre følgende:

1. Reducere eller forbyde fangst på moskuskøer. Dette skal gøres uden at der kompenseres ved at øge fangsten på moskustyre.
2. Undgå forstyrrelser af moskusokser i de to områder med høj tæthed udpeget i Teknisk Rapport nr. 119 (se figur 14 og bilag 8, figur 43, områderne dækker piniarfik 2 og 4). Dette kan gøres ved at reducere eller forbyde fangst i det ene eller begge områder. I 2018 blev moskusokserne ofte set ved >700m højde i begge områder i vinteren. Områder i den højde er sub-optimale i forhold til føde, og det betyder, at der er en forøget risiko for, at moskushunner får dårligere kropskondition. Det kan resultere i færre fødte kalve dvs. kalveandelen falder. Begrænset fangst (og trafik) i det ene eller begge af disse områder (piniarfik 4 har højest prioritet i denne sammenhæng) bør inkludere lavlandsområderne, som er bedre fødesøgningsområder for moskusokserne.

I 2018 blev de fleste af den estimerede population på 18906 dyr i Maniitsoq-bestanden observeret i mere end 700 meters højde. Selvom kalveandelen kun var på ca. 18%, er det stadig muligt, at bestanden vokser (men det vil gå langsomt), men det kan ikke vurderes med sikkerhed. I rapporten fremgår det desuden, at kalveandelen potentielt kan øges, hvis moskushunnerne har mulighed for at græsse uforstyrret i lavlandsområderne i den sidste del af drægtighedsperioden. Årsagen til, at så mange moskusokser blev observeret ved så stor højde, er formodentlig relateret til den motoriserede trafik i området. I rapporten beskrives de højtliggende områder, hvor

moskusokserne blev observeret, som stort set utilgængelige for motoriseret trafik og langt fra menneskelig bebyggelse. Eftersom 84% af al moskusjagt (erhvervs- og fritidsjagt) såvel som trofæjagt og qiviut-produktion er baseret på jagt i Maniitsoq-bestanden, så har disse aktiviteter muligvis en rolle i fordelingen af moskusokser i området om vinteren.

I må gerne kontakte os, hvis der ønskes yderligere informationer.

Med venlig hilsen,

Mathilde Le Moullec og Katrine Raundrup

Pinngortitaleriffik, Afdeling for Pattedyr og Fugle og Afdeling for Miljø og Råstoffer